گزارش

مدیرعامل اتحادیه تعاونی‌های عمرانی شهر تهران از شرایط نگران‌کننده بازار مسکن می‌گوید؛

سبقت تورم مصالح ساختمانی از نرخ تورم عمومی

شرق: تورم مصالح ساختمانی از نرخ تورم عمومی کشور پیشی گرفته است. این موضوع در کنار رکود سنگین بازار مسکن و کاهش شدید ساخت‌وساز و عرضه، نگرانی‌های جدی برای آینده بازار مسکن به دنبال داشته است.

خشایار باقرپور، مدیرعامل اتحادیه‌های تعاونی‌های عمرانی شهر تهران در نشست خبری خود با اعلام این نکات از تأثیرپذیری اندک تحریم بر صنعت ساختمان گفت و توضیح داد که در بدترین حالت، وابستگی صنعت ساختمان به خارج، عمدتا محدود به پنج تا ۱۰ درصد در زمینه ماشین‌آلات و برخی تجهیزات تأسیساتی است اما تورم بالا سبب شده است که بازار مسکن گرفتار رکود عمیق شود و از حدود دو سال پیش تاکنون رکود بازار مدام فزاینده بوده است. به طوری که در یک سال گذشته، تا پایان فصل بهار، این رکود تقریبا دو برابر شده؛ به‌عبارت دیگر، حجم معاملات نسبت به بهار سال ۱۴۰۳ تقریبا نصف شده است.

او در ادامه گفت که کاهش قیمت مسکن به دلیل خروج افغانستانی‌ها صحت ندارد چراکه اتباع غیرمجاز اساسا مالک مسکن نبوده‌اند و بیشتر در بافت ناکارآمد حاشیه شهرها و مسکن سرایداری ساکن بوده‌اند و کاهش قیمت مسکن به دلیل خروج اتباع، حرفی غیرعلمی است.

مدیرعامل اتحادیه تعاونی‌های عمرانی شهر تهران همچنین توضیح داد: شرایط روانی ناشی از جنگ اخیر، موجب شده تا بخش زیادی از سرمایه‌های خرد مردمی به سمت بازار ارز و طلا هدایت شود؛ همین مسئله منجر به کاهش نقدشوندگی در بازار مسکن و در نتیجه تعمیق رکود در این بخش شده است و از آنجا که صنعت ساختمان یکی از پیشران‌های اصلی اقتصاد کشور محسوب می‌شود، نخستین آثار رکود در این بخش، در تضعیف صنایع وابسته بروز می‌کند.

باقرپور در ادامه گفت: این صنایع که هم‌اکنون نیز به‌واسطه ناترازی در حوزه انرژی تحت فشار قرار دارند، با تشدید رکود ساخت‌وساز، ممکن است به سمت تعطیلی سوق پیدا کنند که به نوبه خود می‌تواند موجب افزایش بیکاری و تبعات اقتصادی و اجتماعی گسترده‌تری شود.

او در ادامه به چهار عامل اصلی که باعث رشد قیمت مسکن می‌شود، اشاره کرد و گفت: نخستین عامل، پایین‌بودن سطح تولید واقعی مسکن در کشور است. در شرایط ایدئال، سالانه باید حدود یک میلیون واحد مسکونی تولید شود، در حالی‌که در بهترین حالت، تولید واقعی از ۴۵۰ هزار واحد در سال فراتر نرفته است. رکود اخیر در تولید هم این فاصله را بیش از پیش افزایش داده است. در میان‌مدت و بلندمدت، این شکاف میان عرضه و تقاضا به‌صورت طبیعی منجر به جهش قیمتی در بازار خواهد شد.

مدیرعامل اتحادیه تعاونی‌های عمرانی شهر تهران افزود: دومین دلیلی که می‌توان برای پیش‌بینی چشم‌انداز افزایش قیمت در بازار مسکن برشمرد این است که توسعه افقی شهرها، به‌دلیل کوتاهی و اهمال وزارت نیرو در گسترش زیرساخت‌های لازم، عملا با مانع مواجه شده است. در نتیجه، امکان تحقق طرح‌ها و برنامه‌های از پیش طراحی‌شده در این حوزه فراهم نشده و در عمل، زمینه مناسب برای ساخت‌وساز از بین رفته است. در همین راستا، شاهد تکرار شیب تند افزایش قیمت زمین هستیم؛ روندی که پیش‌تر در دهه ۱۳۹۰ نیز تجربه شده بود. باید توجه داشت که زمین، گران‌ترین نهاده در فرایند تولید مسکن است و این وضعیت، بدون شک در آینده هم تکرار خواهد شد.

باقرپور تأکید کرد: سومین دلیل، بر مبنای گزارشی است که اخیرا منتشر شده است. بر اساس این گزارش، تورم مصالح ساختمانی در یک سال گذشته به‌طور متوسط حدود ۵۰ درصد بوده، در حالی‌که تورم عمومی کشور در همین بازه زمانی، حدود ۴۵.۳ درصد گزارش شده است. به بیان ساده، هزینه تولید مسکن بیش از میانگین سایر کالاها و خدمات افزایش یافته است. این امر به‌وضوح نشان می‌دهد که وقتی هزینه تولید یک کالا افزایش قابل‌توجهی پیدا می‌کند، قیمت عرضه آن کالا نیز ناگزیر از افزایش خواهد بود.

به گفته او چهارمین و آخرین دلیل، به یک اصل بنیادین اقتصادی بازمی‌گردد. بر اساس این اصل، بازارهای اقتصادی با تقدم و تأخر زمانی، به یکدیگر متصل و بر یکدیگر تأثیرگذارند. به این معنا که وقتی مشاهده می‌شود که بازار مسکن نسبت به بازارهای ارز و طلا دچار نوعی «جاماندگی» شده است، این فاصله و شکاف تورمی، در نهایت باید جبران شود. بازار مسکن، برای حفظ تعادل خود، ناگزیر از نزدیک‌شدن به شاخص‌های سایر بازارهای موازی خواهد بود.

این مقام صنفی تأکید کرد: با قاطعیت می‌توان اظهار داشت که بازار مسکن در آینده‌ای نه‌چندان دور، می‌تواند برای دولت به بحران تبدیل شود، مگر آنکه مداخلاتی مؤثر و هدفمند صورت گیرد. یکی از نخستین اقدامات، باید بازگرداندن گردش مالی به این بازار باشد. این مهم تنها از مسیر تولید انبوه مسکن اقتصادی، کوچک‌متراژ و در استطاعت خانوار ایرانی امکان‌پذیر است.

تأکید می‌کنم که منظور از مسکن اقتصادی، واحدهای ۲۵ متری نیست. بلکه هدف، ساخت واحدهایی است که متناسب با شرایط اقتصادی خانواده‌های ایرانی، از نظر قیمتی قابل خریداری باشند.

باقرپور همچنین گفت: برای نجات بازار مسکن از وضعیت فعلی، باید با مشارکت مردم حرکت کنیم. سرمایه‌های خردی که در حال حاضر جذب بازارهای غیرمولد مانند ارز و طلا می‌شوند، بازارهایی که بسیاری از مردم عادی به دلیل نداشتن تخصص، در آنها متحمل ضررهای سنگین می‌شوند، می‌توانند به سمت بازار تولید مسکن هدایت شوند. چنین اقدامی نه‌تنها باعث رونق تولید مسکن می‌شود، بلکه زمینه‌ساز سودآوری پایدار برای خانوارها خواهد بود.

او افزود: مدل «مسکن تدریجی» که در قالب بخش تعاون اقتصاد کشور مطرح شده، از طریق هم‌افزایی ظرفیت‌های بازار سرمایه و نیاز مصرف‌کنندگان مسکن، به‌ویژه مستأجران، طراحی شده است. این مدل مورد موافقت معاون وزیر تعاون نیز قرار گرفته، اما متأسفانه شرایط ناپایدار اقتصادی ناشی از جنگ و خروج سرمایه‌ها از بازار مسکن، اجرای آن را با تأخیر مواجه کرده است.

مدیرعامل اتحادیه تعاونی‌های عمرانی شهر تهران همچنین گفت: موضوع بعدی که باید در دستور کار قرار گیرد، اصلاح و به‌روزرسانی قانون پیش‌فروش ساختمان است. قانونی که اکنون مبنای عمل قرار دارد، در دهه ۱۳۸۰ بررسی شد و در سال ۱۳۸۹ به تصویب رسید. از آن زمان تاکنون، تحولات گسترده‌ای در فضای اقتصادی و ساخت‌وساز کشور رخ داده و نقش و وزن نهادها به‌شدت دستخوش تغییر شده است. با این حال، این قانون همچنان با ادبیات قدیمی خود، مانعی برای پیشرفت در این حوزه محسوب می‌شود و تقریبا تمامی فعالان حوزه ساخت‌وساز، از جمله انبوه‌سازان و سایر بازیگران این صنعت، نسبت به ناکارآمدی این قانون معترض هستند. این قانون نه‌تنها اجرای پروژه‌ها را دچار وقفه کرده، بلکه عملاً تأمین مالی را هم با چالش‌های جدی مواجه کرده و بازار را به حالت قفل‌شده درآورده است.

قرارداد جنجالی فروش گاز به امارات همچنان پس از ۲.۵ دهه، برای ایران خسارت به بار می‌آورد؛ این بار مصادره ساختمان ملی نفت در لندن

طلسم کرسنت

مریم شکرانی: خسارات قرارداد کرسنت به ایران همچنان ادامه دارد؛ قراردادی که حدود ۲.۵ دهه پیش با جنجال و اختلاف شکل گرفت؛ اختلافاتی که گفته می‌شود سر تقسیم منافع و در زمینه‌ای فسادآمیز بود و با دعواهای جناحی کار را به جای باریک کشاند. حالا شرکت اماراتی کرسنت پترولیوم میلیاردها دلار خسارت از ایران گرفته است و در تازه‌ترین اقدام، ساختمان مجلل شرکت ملی نفت ایران در لندن به نفع این شرکت مصادره شده است.

جنجال کرسنت

جنجال‌های قرارداد کرسنت تمامی ندارد. ماجرای قرارداد کرسنت از سال ۱۳۷۵ و از دولت اکبر هاشمی‌رفسنجانی شروع شد؛ زمانی که کشور تازه از زیر فشار جنگ با عراق خلاصی یافته بود. بنا بود ایران گاز فراوری‌نشده خود را به امارات صادر کند و دولت وقت تصمیم داشت این قرارداد را با شرکت کرسنت پترولیوم ببندد. شرکتی که به گفته مهدی حسینی، یکی از مدیران ارشد و رئیس سابق کمیته بازنگری قراردادهای نفتی به شرق؛ شرکتی بود که به واسطه ارتباط نزدیک با حاکم شارجه، نفوذ زیادی روی دولت امارات داشت.

حسینی توضیح می‌دهد: «این شرکت به دنبال انعقاد قراردادهای متعددی در ایران بود که بشخصه جلوی آن را گرفتم؛ به‌عنوان مثال این شرکت تلاش می‌کرد اکتشافات نفت و گاز در شمال جزیره بوموسی را به دست بگیرد که من مخالفت صریح کردم و نگذاشتم».

مخالفت با قرارداد کرسنت از همین‌جا شکل گرفت اما به گفته حسینی، زمانی که او به واسطه مأموریتی در ایران حضور نداشت، قرارداد کرسنت امضا شد.

در سال ۱۳۸۱ و در دولت محمد خاتمی و زمان وزارت بیژن نامدار زنگنه قرارداد بین شرکت کرسنت پترولیوم و شرکت ملی نفت ایران منعقد شد. براساس این قرارداد، کشور باید از سال ۱۳۸۵ با احداث خط لوله در خلیج فارس، گاز فراوری‌نشده میدان سلیمان را به مدت ۲۵ سال به امارات متحده عربی صادر می‌کرد.

مدتی بعد از امضای قرارداد، حسن روحانی، دبیر وقت شورای‌عالی امنیت ملی، از محمد خاتمی خواست مفاد قرارداد فروش گاز به شرکت کرسنت را بررسی کند و نتیجه را به شورای‌عالی امنیت ملی گزارش دهد. خاتمی بیژن زنگنه را مسئول تشکیل کمیته فنی بررسی این قراداد کرد. کمیته فنی با امضای زنگنه گزارشی تهیه کرده و قرارداد کرسنت را در راستای «حفظ منافع ملی کشور» ارزیابی کرد، اما ماجرا همین‌جا تمام نشد و حرف‌هایی مبنی بر فساد و رشوه و زدوبند در جریان انعقاد این قرارداد همچنان به گوش می‌رسید. بخش دیگری از منتقدان به قیمت بسیار پایین فروش گاز ایران در مقایسه با نرخ جهانی اشاره می‌کردند.

ارزان‌فروشی گاز ایران

آنها توضیح می‌دادند که قیمت هر میلیون BTU گاز تنها ۵۰ سنت تعیین شده بود. این در حالی است که بهای جهانی هر میلیون BTU گاز در آن سال‌ها بین دو تا هفت دلار در نوسان بود، بنابراین بهای فروش گاز ایران در قرارداد کرسنت بسیار نازل ارزیابی می‌شد.

در بهمن همان سال محمدرضا رحیمی، رئیس وقت دیوان محاسبات، اعلام کرد ایران در این قرارداد ۲۰ میلیارد دلار زیان خواهد کرد، چون قیمت گاز صادراتی بسیار پایین در نظر گرفته شده است و با اعلام نظر رئیس دیوان محاسبات، قرارداد کرسنت با وجود آماده‌بودن زیرساخت‌ها ازجمله خط لوله انتقال گاز، اجرائی نشد.

مهدی حسینی، رئیس سابق کمیته بازنگری قراردادهای نفتی، به «شرق» می‌گوید که سر قرارداد کرسنت دعواهای جناحی بالا گرفته بود و با وجود آنکه او مخالف قرارداد کرسنت بود اما نباید تعهدات بین‌المللی نادیده گرفته می‌شد و اجرائی‌نشدن قرارداد اشتباه بود.

او توضیح می‌دهد که در بندهای قرارداد موضوع افزایش قیمت، متناسب با سال‌های اجرای قرارداد دیده شده بود و این مسئله با مذاکره قابل حل‌وفصل بود اما جناح تندرو تعهدات بین‌المللی را نادیده گرفتند. به طوری که همان زمان سعید جلیلی معتقد بود اجرانکردن قرارداد کرسنت، خسارت چندانی برای کشور نخواهد داشت و علی کردان، وزیر کشور دولت محمود احمدی‌نژاد هم از مخالفان جدی این قرارداد بود و مدام سر این موضوع غائله برپا می‌کرد.

شکست احیای قرارداد

هرچند عبدالرضا داوری که در دولت محمود احمدی‌نژاد مشاور وزیر کشور بود، در مصاحبه‌ای مدعی شده است که پس از وقفه اجرای قرارداد در اواخر دولت خاتمی و با وجود مخالفت‌های اولیه نزدیکان محمود احمدی‌نژاد، سرانجام احمدی‌نژاد و کردان درصدد احیای قرارداد کرسنت برآمدند.

داوری مدعی شده «دولت احمدی‌نژاد در ابتدا به صورت جدی درصدد بود تا این قرارداد را احیا کند و آقای کردان را مسئول این پروژه کرد. کردان برای قیمت‌گذاری‌ها هم به نتیجه‌های خوبی رسید. نظر دولت ایران را درباره قیمت‌ها به طرف مقابل قبولاند، اما دو جریان در کشور مانع از احیای آن شدند. یکی در مجلس به رهبری علیرضا زاکانی و دیگری در شورای عالی امنیت ملی به رهبری سعید جلیلی برای اجرائی‌شدن آن مخالفت کردند و برخی رسانه‌ها هم با آنها همراه بودند».

در شهریورماه ۱۳۸۷ روزنامه کیهان فاش کرد که مدیرعامل شرکت اماراتی کرسنت با علی کردان، وزیر وقت کشور، مذاکراتی را برای نهایی‌کردن این قرارداد انجام داده و آقای رحیمی، رئیس دیوان محاسبات، نیز در آن جلسه حاضر بوده است.

دوباره مخالفت‌ها بالا گرفت و قرارداد اجرائی نشد. در سال ۱۳۸۸ کرسنت از ایران در دیوان داوری بین‌المللی ICC شکایت کرد و خسارت سنگینی طلب کرد.

مهدی حسینی، رئیس سابق کمیته بازنگری قراردادهای نفتی، به «شرق» می‌گوید که مقامات عالی کشور او را در زمانی که رستم قاسمی وزیر نفت بود، مأمور کردند که برای حل‌وفصل این ماجرا چاره‌اندیشی کند و او پیشنهاد کرده است که ایران به صورت مستقیم با دولت امارات وارد مذاکره شود تا گاز را به دولت بفروشند و در ازای آن امارات کرسنت را قانع کند که از شکایت خود صرف‌نظر کند.

به گفته حسینی امارات در آن زمان به‌شدت به گاز ایران نیاز داشت و او توانست دولت امارات را قانع کند که با دو خط لوله گاز ایران را با قیمت مناسب و حتی مطلوب بخرند و کرسنت را از پیگیری شکایت منصرف کنند.

او توضیح می‌دهد دوباره کارشکنی شروع شد و در داخل اجازه ندادند چنین توافقی اجرائی شود و ایران به امارات گاز صادر نکرد و در نتیجه امارات ناچار شد با هزینه میلیون‌ها دلار زیرساخت تبدیل گاز مایع به گاز را ایجاد و از آمریکا گاز مورد نیاز خود را وارد کند.

در نتیجه دوباره پرونده شکایت کرسنت به جریان افتاد و شرکت کرسنت چندین فقره شکایت علیه ایران تنظیم کرده و در برخی موارد، موفق به دریافت غرامت شد.

شرکت کرسنت با ادعای خسارت ۱۴ میلیارد دلاری، موضوع را به یک دادگاه بین‌المللی حل اختلاف برد.

رویترز روز ۱۸ مرداد ۱۳۹۳ گزارش کرد شرکت اماراتی «داناگاز» که کرسنت زیرمجموعه آن است، برنده اختلاف با ایران شد.

در آن تاریخ، محمدرضا نعمت‌زاده، وزیر صنعت، معدن و تجارت، اعلام کرده بود که میزان محکومیت ایران ۱۸ میلیارد دلار است که بعدا از طرف وزارت نفت تکذیب شد.

شرکت کرسنت همچنین در آمریکا، بریتانیا، امارات متحده عربی، هلند و یونان علیه ایران شکایت کرد و در ۲۰ اردیبهشت ۱۴۰۳، شرکت کرسنت موفق به دریافت یک حکم از دادگاهی در ایالات متحده شد که به موجب آن، باید مبلغی به ارزش دومیلیاردو ۷۵۰ میلیون دلار از دارایی‌های شرکت ملی نفت در قلمرو ایالات متحده توقیف شود. شرکت ملی نفت ایران در جلسات دادگاه که در نیویورک برگزار شد، حاضر نشده بود.

برخی از رسانه‌ها همچنین مدعی شدند که کرسنت در ژنو به یک دادگاه تجاری بین‌المللی برای دریافت ۳۲ میلیارد دلار خسارت دیگر مربوط به قرارداد ۲۵ساله با ایران مراجعه کرده که هنوز در مرحله بررسی است و حالا خبر آمده است که شرکت ملی نفت ایران روز سه‌شنبه در تلاش خود برای جلوگیری از واگذاری یک ساختمان به منظور پرداخت حکم داوری ۲.۴ میلیارد دلاری به شرکت کرسنت شکست خورد. حالا ساختمان NIOC House در لندن به نفع شرکت اماراتی کرسنت مصادره می‌شود.

بلوک اداری لندن صد میلیون پوند (۱۲۵ میلیون دلار) ارزش داشت. این ملک در خیابان ویکتوریا، در نزدیکی پارلمان بریتانیا و کلیسای تاریخی وست مینستر قرار دارد و نزدیک به ۵۰ سال متعلق به شرکت ملی نفت ایران بود. حالا دومین ساختمان این شرکت در روتردام هلند به نفع کرسنت گس کورپوریشن (Crescent Gas Corporation) به مزایده گذاشته شده است. ارزش این ساختمان اعلام نشده اما به نظر می‌رسد تا پرداخت کامل جریمه هنوز فاصله زیادی وجود داشته باشد.

این اولین ساختمانی نیست که به این سرنوشت دچار می‌شود.

پیش‌ازاین دادگاه منطقه‌ای روتردام در تاریخ ۳۰ اکتبر ۲۰۲۴ (۹ آبان ۱۴۰۳) به بررسی اختلاف میان شرکت ملی نفت ایران و شرکت هلندی Heuvel Vastgoed B.V. درباره فروش ساختمان توقیف‌شده در روتردام پرداخت که در نهایت طبق اعلام این دادگاه، درخواست‌های ایران رد شد و رأی به مصادره این ساختمان داده شد.

در پی این رأی، ملک مذکور در تاریخ ۲۰ آوریل ۲۰۲۳ طی یک مزایده عمومی به شرکت Heuvel واگذار شد.

کرسنت در ۲۰ می۲۰۲۲ حکم توقیف موقت ملک شرکت ملی نفت ایران را دریافت کرده بود. پس از آن در تاریخ ۵ دسامبر ۲۰۲۲ دادگاه هلند رأی داوری بین‌المللی را به رسمیت شناخت و امکان اجرای آن را فراهم کرد به‌همین‌دلیل ساختمان مذکور در یک مزایده عمومی به فروش رسید.

مهدی حسینی، رئیس سابق کمیته بازنگری قراردادهای نفتی به «شرق» می‌گوید که سر قرارداد کرسنت دعواهای جناحی بالا گرفته بود و با وجود آنکه او مخالف قرارداد کرسنت بود اما نباید تعهدات بین‌المللی نادیده گرفته می‌شد و اجرایی‌نشدن قرارداد اشتباه بود

یادداشت

توسعه صادرات غیرنفتی ضرورت امروز، تضمین تولید و تجارت پایدار فردا؛

کلید تسهیل و روان‌سازی تجارت با کشورهای همسایه و مسلمان

حسین روستائی. رایزن بازرگانی جمهوری اسلامی ایران در افغانستان: امروزه حمایت از صادرات و اعطای مشوق‌های صادراتی به صادرکنندگان و فعالان اقتصادی، به عنوان یک اصل پذیرفته‌شده در بین اکثر صاحب‌نظران و کارشناسان اقتصادی، مورد توجه خاص قرار گرفته است. این مهم گذشته از کمک به ارتقای توان رقابتی بنگاه‌ها در دستیابی به بازارهای هدف صادراتی، به نوعی در ایجاد انگیزه و تهییج صادرکنندگان، به ویژه در سطح بنگاه‌های کوچک و متوسط، برای زمینه‌سازی حضور مؤثرتر و فعال‌تر آنها در بازارهای جهانی و منطقه‌ای، تأثیر شایان و غیرقابل انکاری دارد. تجربه جنگ تحمیلی ۱۲روزه اسرائیل و آمریکا، علیه جمهوری اسلامی ایران نشان داد که در شرایط سخت و غیرعادی، تجارت با کشورهای همسایه، چه در ارزآوری و تأمین منابع ارزی کشورمان و چه در تأمین کالاهای اساسی و اقلام ضروری، از درجه اهمیت و ضریب اطمینان بالا برخوردار است. در این راستا اهتمام ویژه بر تکمیل زیرساخت‌های لجستیکی و بندری، تقویت پیمان‌های پولی، تسهیل مبادلات و مراودات تجاری، ایجاد سهولت‌های بیشتر در مرزها و همچنین تقویت پیمان‌های منطقه‌ای، از اولویت‌های کلیدی و الزامات روز دیپلماسی اقتصادی و تجاری جمهوری اسلامی ایران با کشورهای همسایه و منطقه است. روز ملی صادرات و تجلیل از سربازان و تلاشگران عرصه تجارت، به‌ویژه صادرکنندگان نمونه، حرکتی است نمادین برای قدردانی از پیش‌قراولان تجارت خارجی و تجدید عهد دولتمردان و فعالان اقتصادی و بخش خصوصی، برای دستیابی به اهداف صادراتی قانون برنامه هفتم توسعه اقتصادی و پیشرفت جمهوری اسلامی ایران.

خبر

گران‌ترین و ارزان‌ترین اینترنت جهان

امارات متحده عربی با میانگین هزینه ۴.۳۱ دلار به ازای هر مگابیت در ثانیه، گران‌ترین هزینه دسترسی به اینترنت در سال ۲۰۲۵ را در میان ۶۰ کشور مورد بررسی در جهان داشت. به گزارش ایسنا، سایت ویژوال کپیتالیست با استناد به گزارش وب‌سایت آمریکایی «وی آر سوشال» که هزینه اینترنت پرسرعت ثابت در بیش از ۶۰ کشور جهان در سال ۲۰۲۵ را مقایسه کرده است، کشورهایی را بررسی کرده است که گران‌ترین هزینه اینترنت را دارند. پس از امارات عربی متحده، غنا با هزینه ۲.۵۸ دلار به ازای هر مگابیت در ثانیه، در رتبه دوم و سوئیس با ۲.۰۷ دلار، در رتبه سوم این فهرست قرار دارد. این قیمت‌های بالا اغلب به دلیل رقابت محدود، چالش‌های زیرساختی و عوامل نظارتی است. در مقابل، کشورهایی مانند رومانی (۰.۰۱ دلار)، روسیه (۰.۰۲ دلار) و لهستان (۰.۰۳ دلار) برخی از ارزان‌ترین خدمات اینترنت پرسرعت ثابت در جهان را ارائه می‌دهند. اروپای شرقی همچنان در زمینه اینترنت مقرون به صرفه، پیشرو بوده که احتمالا به دلیل رقابت قوی و سرمایه‌گذاری‌های دولتی در زیرساخت‌های دیجیتال است.

نوبت اول

آگهی عمومی ارزیابی کیفی مناقصه گران– مناقصه عمومی یک مرحله‌ای شماره ۱۴۰۴/۸۳۴ مم

شرکت نفت و گاز اروندان (سهامی خاص)

شماره فراخوان: ۲۰۰۴۰۹۳۵۶۷۰۰۰۰۸۷
شرکت نفت و گاز اروندان (مناقصه گزار) در نظر دارد خدمات موضوع فوق را از طریق شرکت های واجد صلاحیت داخلی (پیمانکار) تامین نماید. بدین وسیله از کلیه شرکت هایی که دارای شرایط ذیل می باشند دعوت می گردد اسناد و مدارک خود را بر اساس استعلام ارزیابی کیفی، برای ارزیابی و تعیین صلاحیت به این امور ارسال نمایند.
الف- موضوع مناقصه عبارت است از: خدمات نگهداری و تعمیرات واحد فرآورش غرب کارون
ب- برآورد مالی مناقصه: برآورد کلی مناقصه مبلغ ۴,۷۰۵,۱۱۲,۰۶۱,۸۷۹(چهار هزار و هفتصد و پنج میلیارد و یکصد و دوازده میلیون و شصت و یک هزار و هشتصد و هفتاد و نه) ریال میباشد.
ج- نوع و میزان تضمین شرکت در مناقصه: از نوع سپرده (واریز وجه نقد) و یا ضمانت نامه بانکی معتبر به میزان ۱۱۱,۲۰۲,۲۴۱,۲۳۸ (یکصد و یازده میلیارد و دویست و دو میلیون و دویست و چهل و یک هزار و دویست و سی و هشت) ریال می باشد.
د- مدت اجرای قرارداد: ۲۴ ماه
ر- شرایط الزامی برای ورود به مرحله ارزیابی کیفی (در صورت عدم دارا بودن و یا عدم ارائه هر کدام از موارد ذیل، ارزیابی کیفی آن شرکت انجام نخواهد شد):
گواهینامه صلاحیت رتبه ۳ و یا بالاتر در رشته نفت و گاز، کلیه زیر رشته‌ها بجز عملیات حفاری؛ (با ظرفیت خالی) از سازمان برنامه و بودجه کشور
تجربه کار در حوزه بهره‌برداری، تعمیرات و نگهداری در صنایع نفت و گاز
ز- معیارهای ارزیابی کیفی:
تجربه و دانش در زمینه مورد نظر
حسن سابقه در کارهای قبلی
توان مالی
توان تجهیزاتی
توان فنی و برنامه ریزی
دانش فنی در زمینه مطالعه و طراحی
تجربه در زمینه تامین کالا
توان مدیریتی
کلیه مراحل برگزاری فراخوان ارزیابی کیفی از دریافت و تحویل اسناد استعلام ارزیابی کیفی از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. تاریخ درج آگهی نوبت اول و انتشار فراخوان در سامانه، مورخ ۱۴۰۴/۰۰/۰۰ می‌باشد. متقاضیان می‌توانند از تاریخ مذکور و حداکثر تا مدت ۵ روز از تاریخ درج آگهی نوبت دوم، برای دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی به سامانه ستاد به آدرس اینترنتی فوق الذکر مراجعه نمایند. لازم است مناقصه‌گران درصورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.
تذکر ۱:
کلیه ضمانت نامه‌های صادره از صندوق پژوهش و فناوری صنعت نفت قابل پذیرش و کلیه ضمانت‌نامه‌های صادره از بانک پاسارگاد و بانک سپه غیرقابل پذیرش می‌باشند.
تذکر ۲:
در کلیه مراحل برگزاری مناقصه، اسناد و مدارک بارگذاری شده بر روی سامانه ستاد از طرف متقاضیان/ مناقصه گران شرکت کننده در مناقصه مورد ارزیابی قرار می گیرد و بررسی و ارزیابی هرگونه نامه و مستندی خارج از چارچوب سامانه ستاد انجام نخواهد گرفت و هیچ گونه اعتراضی از این بابت مسموع نیست.
تذکر ۳:
در این مناقصه پذیرش گروه مشارکت (کنسرسیوم) مدنظر نیست، بنابراین متقاضیان با لحاظ شرایط مندرج در آگهی و اسناد ارزیابی کیفی و بصورت انفرادی مجاز به شرکت در مناقصه می باشند.
بدیهی است انتشار این آگهی صرفاً به منظور شناسایی و ارزیابی متقاضیان طبق قانون برگزاری مناقصات بوده و ارسال اسناد و مدارک فوق الذکر هیچگونه حقی برای متقاضیان در مقابل این شرکت ایجاد نمی‌کند. ضمناً هزینه درج آگهی بعهده برنده مناقصه است. متقاضیان در صورت داشتن هرگونه سوال می‌توانند با شماره تلفن‌های ۳۲۱۲۱۶۱۱-۰۶۱ و ۳۲۱۲۱۶۰۳-۰۶۱ تماس بگیرند.
آدرس وب سایت: AOGC.ir
نوبت اول : ۱۴۰۴/۰۷/۱۵ نوبت دوم : ۱۴۰۴/۰۷/۲۰
شناسه آگهی : ۲۰۱۶۲۱۵
روابط عمومی شرکت نفت و گاز اروندان
۴۰۹۰